

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:1332

av Margareta B Kjellin (M)

Strandskyddslagstiftningen och landsbygdens utveckling

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder för att bevaka att tillämpningen av strandskyddslagstiftningen inte hämmar landsbygdens utveckling.

Motivering

När proposition 2008/09:119 Strandskyddet och utvecklingen av landsbygden behandlades och beslutades i riksdagen, var uppfattningen att man därmed underlättade för byggnation och utveckling, inte minst på landsbygden.

I betänkandet framgår det t ex att ”förslagen syftar till att öka det lokala och regionala inflytandet över strandskyddet” och att man skulle kunna besluta om vissa lättnader för byggnation i strandnära lägen.

Utvecklingen visar att resultatet av lagändringarna inte blev det förväntade. Det politiskt fattade beslutet har i processerna och hanteringen av olika myndigheters allmänna råd m.m. urholkats och resultatet har istället av många, inte minst kommunpolitiker, uppfattats som försämring istället för den tänkta förbättringen.

Alliansregeringen föreslog därför en ändring. I proposition 2013/14:214 Strandskyddet vid små sjöar och vattendrag föreslogs därför ändringar i miljöbalken samt en följdändring i plan- och bygglagen (2010:900). Ändringen syftar till att förbättra möjligheterna till bebyggelse och andra åtgärder i sådana strandnära områden som angränsar till små sjöar och vattendrag.

Ändringen som trädde ikraft den 1 september 2014 innebär att länsstyrelsen ska få möjlighet att upphäva strandskyddet vid små sjöar och vattendrag, om det område som upphävandet avser har liten betydelse för att tillgodose strandskyddets syften. Förslaget

innebär att det blir lättare att upphäva strandskyddet i denna typ av områden än vad som i dag krävs för upphävande i andra strandskyddsområden, där kravet är att det ska vara uppenbart att området helt saknar betydelse för att tillgodose strandskyddets syften.

Detta är både välkommet och nödvändigt, inte minst för att den tillämpning som hittills gällt gällande strandskyddslagstiftningen till stor del har hämmat landsbygdens utveckling. Det gäller t ex definitionerna av ett LIS-område, där det är svårt att förstå klokskapen i att det bara ska kunna gå att göra enstaka bebyggelse intill redan befintlig sådan. Självfallet ska man kunna bygga ett hus också på platser där inga andra hus finns i närheten; det gäller inte minst de norra delarna av Sverige.

Den nu senaste lagändringen är viktig, framförallt för möjligheten att leva och bo i hela Sverige. Det är förstås inte någon lagstiftares mening att försvåra istället för att förenkla för människor. Det är bara beklagligt att det som varit politikens intention under resan till förverkligande har ändrats och medfört konsekvenser som inte var avsikten. Av det skälet är det synnerligen viktigt att följa den nu senaste beslutade ändringen, om möjlighet att upphäva strandskyddet vid små sjöar och vattendrag, så att den praktiska tillämpningen av lagen motsvarar syftet.

Regeringen bör därför vidta åtgärder för att bevaka att tillämpningen av strandskyddslagstiftningen inte kommer att hämma landsbygdens utveckling.

Margareta B Kjellin (M)